	werſta.
Reiermüli	14¾
Riga	11

Wolmeriſt Perna.

Wolmeriſt om	
Ranzo	23½
Ruhja	22¼
Moiſekülla, ehk Laatre	21¾
Killingi	23¾
Surri	19½
Perna	18¾

Pihkwa te.

	werſta
Kulbi jamaſt	
Lipſi	21⅓
Mönniſte	21¼
Sänna	28⅓
Wörro	29
Waſkſelina	27⅓
Petſeri	16½
Jſporski	21
Korli	17
Pihkwa	18

Rahha otsmiſeſt, hoitmiſeſt nink kaſwatamiſeſt.

Se om tõtte sõnna, et keake ei jõwwa maija piddada, kui tål ei olle rahha: majan om mitmasugguſt waja, mes ilma rahhata ei wõi saija. Mes ma-rahwal linaſt om waja, peawa nemma rahhaga oſtma; mes lina rahwal maalt om waja, ei ſa nemma ka ilma rahhata. Ni joſep rahha linuſt nink külliſt läbbi ütte käeſt töiste mõda ilma, nink kelle kätte temma johhup tullema, ſe wõip temmaga osta, mes temmal lustip ehk waja om.

Kui ütte maija ennamb rahha ſisſe-joſep, kui wälja, ſis nakkap rahha majan kogguma, nink kui ta kawwa aiga om koggunu nink targaste wallitſetas, ſis ſaap maja perremees rikkas. Tullep ni weidi rahha ſisſe, et perremees ſeddake ei jõwwa ſoetada, mes ello üllespiddamiſes tarbis lät, ſis om waeſus majan.

Sedda kõwwemb tõmees ehk wirgemb perremees majan wallitſep, ſedda ennamb tullep rahha ſisſe; ſedda laiſemb nink holetumb majapiddaja, ſedda wähhemb rahha ſisſe tullek. Sepärraſt ſaap perremees, ke häste tõõd teep nink targaste hoolt kannap, aigo mõda rikkas, laiſk nink holeto jääp waeſes.

Kes ſis tahhap, et tål rahha peap rohkeste ſisſe-tullema, ſe tekko omma tõõd nidade, et keake ſedda ei wõi laita; ſe andko parraja hinna eeſt hääd kaupa; ſe ärra wiitko omma aiga hulkmiſen nink laiſklemiſen; ſe olgo ni uſſutaw omme lähhembide wasta, et eggaüts temmaſt luggu peas nink omma rahha hämelega temma kätte toos. Uſſutawus, tõtteus nink kaſſindus olgo tõ man ſo abbimehhe, ſis kannap ſo tõ ka rohket ilmliko ſuggu, ſe pühha kirja sõnna pärra, mes nida käüp: „Otske ees, „mält Jummala riki nink temma õiguſt, „ſis ſaap teile ſe kiik päle antus.“

Ent mes ſisſe-tullep, peap ka targaste hoijetama nink wallitſetama, kui ſa tahhat rikkas ſada. Mõnni tuggew tõteggija nink holelik rahha-tenija ei ſa ſepärraſt eddeſi, et ta töiſe käega ärraraiskap, mes ta töiſega ſisſe-wõttap. Mes maja tarbiduſes waja om, ſe ſiſſen ärra piddago ahnuſt: kui ſul leiba om, ſis peat ſa eſſi nink peawa ſo maja-rahwas nink kiik ſo maja-ellaja sõnus ſama nink rõmuſtama; ent kiik, mes ſinno ſaiſuſen lijas arwatas, jägo mahha. Ma-mees ärra püüdko ſõmiſen, jomiſen, rõiwapiddamiſen lina-ellaja ſarnane olla; tallopoig piddago tallopoja wiſi nink ärra otsko uhkuſe pärraſt mõiſniko kombe pärra ellada; tenija-innemine ärra üllendago henda kõrkuſe melen eſſanda ſarnatſes. Kes henda üllendap, ſedda allandetas. Hoppen tanſip kül rawwan nilbe ea päål, ent härg ſattap rutto maoli mahha. Ma-mehhe rahha-ſaak ei küni, lina-ſakſa ehk mõiſniko tarbiduſt täüta, nink kui rikkas mamees tahhap nida ellada, kuis korgemba rahwa ſean elletas, ſis tullep tälle pea waeſus kätte, ſeſt ſis ei hoija temma omma warranduſt, enge raiskap ſedda ärra.

Om üts maddala ſaiſuſe mees omma jõwwo man, mõistap omma ammeti tõõd häste tetta, pru-